

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Volnočasové aktivity v Hluboké nad Vltavou v letech 1900–1950

Autor práce: Šídlová Kristina

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D., Th.D.

Datum: 12. 5. 2022

Předložená práce se člení do pěti kapitol, postupujících od obecného úvodu o problematice volného času přes dějinný vývoj Hluboké nad Vltavou, tamní školství, a konečně přechází k volnočasovým aktivitám, a to nejen v rámci zadaného časově ohraničeného období, nýbrž rovněž v současnosti. Autorka používá sekundární literaturu, avšak především prameny získané „na místě“ a v digitálním archivu, navíc cituje a v bohatě vypravené obrazové příloze představuje obecní knižně vydanou kroniku. Historická část se soustředí především na válečné události a ukazuje na to, že kromě předem organizovaných spolkových aktivit se občané také spontánně organizovali, pokud bylo třeba, například zhotovováním zimního oblečení pro vojáky na frontě v době První světové války, nebo po válce pak postavením pomníku padlým. Není vyloučeno, že v době po osvobození po Druhé světové válce se lidé spontánně chtěli sdružovat i do Svazu přátel SSSR, avšak v pozdější době, kdy již byl přejmenován na SČSP, již o spontaneitě rozhodně hovořit nelze. Místy autorka prozrazuje, do jaké míry je Československo pro dnešní mladou generaci již zapomenutou skutečností; tak například po První světové válce se vyvěšovaly „české“ prapory. Velmi vhodné jsou citace na počátku (sub)kapitol, takže pojednání o Sokolu je kupříkladu uvedeno výstižným citátem od Miroslava Tyrše. Je zřejmé, že některé reálie autorka nezná „zblízka“, například uvádí, že za německého protektorátu „byly postiženy církve Československé a Československá evangelická církev“. V prvním případě jedná o jedinou církev, nikoli „církve“, přičemž se místo přízviska „československá“ musela v době protektorátu přejmenovat na „českomoravskáou“. Z autorčina líčení plyne, že významný vliv na prosperitu a rozvoj života na Hluboké měli Schwarzenbergové jakožto vlastníci tamního zámku od roku 1661. Na příkladu hlubockého pěveckého sboru Záviš je pak zřetelné, jaký význam mělo pro rozvoj české kultury a společenského života ukončení éry Bachovského absolutismu. Zdá se, že první Československá republika byla nejúspěšnějším obdobím tohoto sboru a přes všechny zákazy v době totalit sbor dodnes přežil, ač pouze jako sbor ženský, což je však i v dnešní době spíše výjimkou. Dále autorka uvádí ještě osm dalších spolků, včetně rybářských, včelařských či Sokola, a rovněž kulturní instituce – divadlo, biograf a také Alšovu Jihočeskou galerii, která svým významem bezesporu překonává lokální dosah.

Styl práce je čtivý, avšak místy příliš „lidový“, i když tematika může k takovému přístupu svádět. Přesto je vhodnější napsat „říci“, nežli „říct“. Pak jsou zde také chyby pravopisné, například „dovézt válku k úspěšnému konci“. Pokud autorka při ústní obhajobě podá opravdu přesvědčivý výkon, lze přesto hodnotit práci klasifikací **výborně (1)**.

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice